

Gengæld er Statsbanernes finansielle Stilling for dette Aar ringere end antaget, idet man havde ventet at kunne nøjes med et Underskud paa 24 Mill. Kr., men det er blevet godt og vel 29 Mill. Kr. Man vil altsaa heraf se, at naar Overskuddet, som jo dog kun er 1 Mill. Kr., overhovedet er der, skyldes det Skatternes Indgaaen med et større Beløb end antaget. Der er imidlertid et ganske særligt Forhold, som jeg ved forskellige Lejligheder har gjort opmærksom paa, og som jeg mener, der er god Grund til atter at henlede Opmærksomheden paa, nemlig det særlige Forhold, at Københavns Kommune har givet Staten en Merindkomst paa 9 Mill. Kr., idet Københavns Kommune for det omhandlede Regnskabsaar, takket være Omlægning af Regnskabet, faktisk har afleveret 5 Kvartalers Skat til Staten i Stedet for normalt 4. Havde dette Forhold ikke været, vilde der altsaa have været et Underskud paa 8 Mill. Kr. Jeg mener, der er særlig Grund til at hæfte sig herved, og i ganske særlig Grad, naar man betænker, hvorledes man vilde have opfattet Forholdet, hvis Bevægelsen var gaaet i den anden Retning. Det synes mig dog, at i et saadant Tilfælde maatte enhver, der overhovedet vilde udvise Billighed overfor den siddende Finansminister, erkende, at dette, at Københavns Kommune for et Aar kun gav Skat af $\frac{3}{4}$ Aar i Stedet for som normalt af et helt Aar, naturligen maatte medføre, at der maatte blive et vist Underskud. Er dette Ræsonnement rigtigt; maa man jo ogsaa erkende det omvendte, gaaende ud paa, at naar man paa Grund af rene Tilfældigheder faar 5 Fjerdingaars Indtægt af en saa stor Kommune, som København maa siges at være i Forhold til det danske Land, bør man retteligt se bort fra denne Indtægt af det femte Kvartal paa 9 Mill. Kr., og gør man det, vil det ses, at der bliver et faktisk Underskud. Nu ved jeg vel, at den højtærede Finansminister vil gøre gældende, at dette er en Tilfældighed; Tilfældigheder i modsat Retning har man f. Eks. deri, at Mund- og Klovesygen i 1925—26 har forarsaget en meget betydelig Millionudgift. Jeg maa hævde, at en saadan Sammenligning efter min Opfattelse ikke retteligen kan drages. Overfor en saadan Ting som Mund- og Klovesygen med dens 5—6 Mill. Kr.'s Udgift mener jeg det er naturligt at sætte en tilfældig Indtægt som den, vi har haft fra Grønland i det Aar, her er Tale om. Men det specielle Forhold, at en meget betydelig Del af Landets Skatte-

ydere, foranlediget af særlige Regnskabsforhold, kommer til at betale 5 Kvartalers Skat i Stedet for 4, maa jeg paa det bestemtteste hævde er et Forhold af en ganske særegen Art, som derfor maa behandles helt for sig selv, og gør man det, vil det altsaa ses, at Finansaaret 1925—26 reelt møder med et Underskud paa ca. 8 Mill. Kr., og jeg maa da ud fra denne Betragtning hævde, at Statsregnskabet for 1925—26 ikke viser noget tilfredsstillende Resultat. Spørger man nu, om dette Resultat overhovedet har været paavirket af Kronens Stigning, maa jeg hævde, at saa vidt jeg kan se, har det kun været det i ringe Grad. Pristallet har jo ikke givet sig Udslag i den Tid, saaledes at det har kunnet virke gennem Lønningernes Nedsættelse, men naturligvis maa maa antage, at takket være Kronens Stigning er visse Varer i Løbet af 1925—26 faldet i Pris, og da Staten fornuftigvis gennem sine mange Institutioner paa saa mange Maader kan være interesseret i, at Varenne ikke er dyre, maa man naturligvis hævde, at er end Kronens Stigning ikke af nogen stor Betydning for Statsregnskabet 1925—26, har den dog antagelig nogen Betydning og dette i Retning af at gøre Muligheden for Balance større. Naar desuagtet Resultatet af 1925—26, idet man tager Hensyn til det særlige Forhold med Københavns Kommune, reelt er et Underskud paa 8 Mill. Kr., forstærkes herigennem den Opfattelse, som jeg mener, man retteligt bør have af Aaret 1925—26: at dets Driftsresultat ikke har været tilfredsstillende.

For 1926—27 er der jo budgetteret et Overskud paa 8,8 Mill. Kr., og det var vistnok nogenlunde det samme Beløb, som man havde paa Finansloven for 1925—26. Vil man nu stille det Spørgsmaal, om det kan antages, at dette Finansaar holder, har jo den højtærede Finansminister for sit Vedkommende udtalt, at han tror, at Balancen vil kunne holde i dette Aar. Jeg for mit Vedkommende er ogsaa i hvert Fald i Øjeblikket af den Tro, at Balancen vil holde, og jeg er det af den ganske særlige Grund, at ligesom det for 1925—26 viste sig, at Skatterne indgik med et væsentligt større Beløb end ventet, saaledes tyder det, der indtil nu foreligger, afgørende paa, at ogsaa Skatterne for 1926—27 vil indgaa med et væsentligt større Beløb end ventet. Men medens det for 1925—26 ganske sikkert var de direkte Skatter — og dette da igen i høj Grad paa Grund af det særlige Forhold i København — som indgik med større